

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte –Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor dosarului, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Central, Gheorghieva Fedora și de către avocatul Izvecov Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui

Marcov Vadim XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 17.09.2021 – 28.10.2021.

Instanța de apel: 22.11.2021 – 28.04.2022.

Instanța de recurs: 25.08.2022 – 21.11.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Central din 28 octombrie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Marcov Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și condamnat în baza acestei legi la o pedeapsă sub formă de privațiune de libertate pe termen de 4 (patru) ani, cu executare în penitenciarul de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

În baza art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului s-a dispus a nu fi executată, dacă în termenul de probațiune de 5 (cinci) ani stabilit de instanță, inculpatul Marcov Vadim nu va comite o nouă infracțiune, cu respectarea condițiilor de probațiune, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost admisă acțiunea civilă, declarată de către partea vătămată Ceban Valentina împotriva lui Marcov Vadim privind recuperarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune și s-a dispus a fi încasat de la Marcov Vadim în beneficiul părții vătămate Ceban Valentina suma de 1 400 (o mie patru sute) lei, cu titlu de recuperare a prejudiciului material cauzat prin infracțiune și suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de recuperare a prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *la data de 01.09.2021, undeva la orele 08:40, Marcov Vadim, aflându-se în mun. Comrat pe str. Fedico, pe lângă casa nr.28, conștientizând caracterul infracțional al acțiunilor sale, acționând intenționat, din motive de profit, cu scopul de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, a rupt de pe lanțugul de pe gâtul cet. Ceban Valentina criciuliță de aur în valoare de 4 000 lei, după ce a încercat să smulță din mâinile lui Ceban V. geanta pentru femei, în care se aflau telefon mobil de model «SAMSUNG A30», în valoare de 4 000 lei și portmoneu cu mijloacele bănești în sumă de 5 000 lei, ce pentru partea vătămată reprezintă proporții considerabile, însă n-a putut duce pînă la capăt intenția sa infracțională, din motive care nu depind de voința sa, din cauza opunerii de rezistență din partea părții vătămate, scăpând criciuliță din aur la locul infracțiunii, a încercat să se ascundă de la fața locului, fugind în direcție spre nord pe str. Pușkin, însă fiind prins de către persoana care trecea Dimitroglu M., după ce reținut de organele de poliție.*

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Marcov Vadim a comis infracțiunea prevăzută de **art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal** - *tentativa de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul Procuraturii UTA Găgăuzia, sediul Comrat, Victor Valentin, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și emiterea unei noi hotărâri, prin care Marcov Vadim să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii, cu luarea sub strajă din sala ședinței de judecată, în rest, să fie menținută sentința;

- avocatul Izvecov Igor în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri în cauză, potrivit căreia lui Marcov Vadim să i se stabilească pedeapsa sub formă de 3 ani și 4 luni închisoare, iar cu aplicarea art. 90 Cod penal să i se stabilească termenul de probațiune de 1 an.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, procurorul a invocat că:

- instanța de judecată aplicând inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii săvârșite, precum și alte circumstanțe în cauză:

- infracțiunea a fost comisă în perioada termenului de probațiune stabilit prin sentința Judecătorei Cahul din 11.12.2019;
- aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și a termenului de probațiune nu a exercitat o influență cuvenită asupra educației lui Marcov Vadim, deoarece chiar și

până la expirarea termenului de probațiune, Marcov Vadim a comis 2 infracțiuni intenționate;

- instanța eronat a ținut cont de existența unei caracteristici pozitive a inculpatului;

- doar aplicând pedeapsa cu închisoare cu executarea reală a acesteia, inculpatul va putea să-și dea seama, în modul cuvenit, de gravitatea faptei acestuia și vor fi atinse scopurile pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare și resocializare a condamnatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

3.2 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat că:

- pedeapsa a fost prea aspră, deoarece inculpatul a fost recunoscut de comiterea tentativei de infracțiune, pentru care fapt, în conformitate cu cerințele art. 81 alin. (3) Cod penal, mărimea pedepsei nu putea depăși $\frac{3}{4}$ din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la art. 187 Cod penal;

- deoarece cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, limitele pedepsei se reduc cu o treime, în cazul condamnării cu închisoare;

- procurorul a orientat instanța de judecată spre stabilire lui Marcov Vadim a pedepsei cu închisoare pe termen de 3 ani și 4 luni.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 aprilie 2022 au fost respinse ca neîntemeiate cererile de apel declarate de către procuror și de către avocatul Izvecov Igor în numele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță a dat o calificare justă a faptei săvârșite de către inculpatul Marcov Vadim, fiind recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de articolele 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și just a analizat probele prezentate de către acuzatorul de stat.

Instanța de apel nu a stabilit temeiuri legale de a pune probe analizate de prima instanță la îndoială, deoarece acestea, în întregul lor, corelează cu materialele dosarului din motivul concludenții și veridicității lor și nu sunt negate de însuși inculpat, la cererea căruia cauza a fost examinată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

În decizie s-a menționat că, la stabilirea inculpatului Marcov Vadim a pedepsei cu închisoare pe termen de 4 (patru) ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prima instanță a ținut cont și a luat în considerație toate circumstanțele în cauză, datele privind personalitatea inculpatului, și anume că acesta are un antecedent penal nestins, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, și-a recunoscut vina, dar și existența circumstanțelor

atenuante și lipsa circumstanțelor ce ar agrava răspunderea, comportamentul acestuia în timpul și după comiterea infracțiunii. S-a considerat că prima instanță legal a ajuns la concluzia cu privire la inoportunitatea executării de către vinovat a pedepsei stabilite cu închisoare, deoarece corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

Instanța de apel a reținut că inculpatul a comis o infracțiune gravă, în acțiunile ultimului nu se prevede recidiva stipulată la art. 90 alin. (4) Cod penal și lipsesc condiții ce ar împiedica aplicarea în privința inculpatului a condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța de apel nu a fost de acord cu argumentele părții apărării cu privire la necesitatea stabilirii inculpatului a pedepsei sub formă de 3 (trei) ani și 4 (patru) luni închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, și stabilirea termenului de probațiune de 1 an, deoarece a constatat că Marcov Vadim, fiind anterior de câteva ori tras la răspundere penală, nu a făcut pentru sine concluzii convenite, nu s-a corectat și iarăși a comis o infracțiune.

Instanța de apel a rezumat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia cu privire la stabilirea inculpatului Marcov Vadim pe art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal a pedepsei, cu aplicarea art. 90 Cod penal, a termenului de probațiune de 5 (cinci) ani care este echitabilă, corespunde scopurilor și sarcinilor stabilirii pedepsei penale, în legătură cu care fapt instanța de apel nu a constatat temeiuri pentru a schimba pedeapsa stabilită.

A considerat neîntemeiat argumentul procurorului cu privire la faptul că stabilirea față de inculpatul Marcov Vadim a pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal nu va asigura pe deplin influența educațională asupra condamnatului, cât și restabilirea echității sociale și corectarea vinovatului și a statuat că mărimea și modul de executare a pedepsei stabilite de prima instanță corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei (art. 75 Cod penal) și este proporțională caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunii și va da posibilitatea corectării și reeducării vinovatului, luând în considerație principiul umanismului legii penale, prevăzut de art. 4 Cod penal și prevederile art. 61 Cod penal, de asemenea, pentru atingerea scopurilor pedepsei penale și prevenirea comiterii noilor infracțiuni, atât de către inculpat, cât și alte persoane.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Central, Gheorghieva Fedora, prin care invocând incidența *pct. 10) și 12)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței, emiterea unei noi hotărâre prin care a-i stabili lui Marcov Vadim pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. f) Cod penal sub formă de 3 ani și 4 luni închisoare cu ispășirea pedepsei într-un

penitenciar de tip semiînchis, fără stabilirea amenzii și includerea în termenul de executare a pedepsei termenul aflării inculpatului sub arest preventiv;

- avocatul Izvecov Igor în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 10*) a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea spre examinare a recursului, casarea deciziei în partea pedepsei, emiterea unei decizii noi, conform căreia lui Marcov Vadim să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, cu aplicarea art. 90 Cod penal, stabilirea perioadei de probațiune de 1 an.

5.1 În susținerea recursului, procurorul invocă că:

- pedeapsa aplicată inculpatului Marcov Vadim este prea blândă, iar instanțele de judecată în mod prioritar au stabilit pentru sine toate circumstanțele atenuante în privința inculpatului și nu au luat în considerare în mod corespunzător datele ce țin de personalitate ultimului, ca persoană predispusă la comiterea infracțiunilor și anume:

- prin sentința Judecătorei Cahul din 11.12.2019, prin care Marcov Vadim a fost condamnat pe art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa - 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, stabilirea termenului de probațiune de 2 ani;

- prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 22.02.2021, prin care Marcov Vadim a fost condamnat pe art. 217 alin. (2) Cod penal la 4 ani de închisoare, iar în baza art. 85 Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani și 1 lună de închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis (măsura de constrângere în privința inculpatului - obligarea de a nu părăsi localitatea a fost menținută până la intrarea sentinței în vigoare).

- inculpatul a comis infracțiunea pe cauza dată la expirarea a 6 luni de la pronunțarea ultimei sentințe în privința sa (22.02.2021), ceea ce indică în mod cert necesitatea aplicării pedepsei reale întru corectarea și reeducarea inculpatului;

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, și nu va contribui la atingerea scopului pedepsei penale de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni;

- instanțele au ignorat, de asemeni și faptul că inculpatul nu a recuperat și nici nu a încercat să recupereze prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune.

5.2 În susținerea recursului, apărătorul inculpatului invocă următoarele:

- inculpatului Marcov Vadim urmează a-i fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani și 4 luni, cu aplicarea art. 90 Cod penal și stabilirea perioadei de probațiune de 1 an, în temeiul articolelor 4, 5, 7, 81 alin. (3), 90 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală;

- Marcov Vadim benevol a reparat prejudiciul părții vătămate în mărime

de 11 400 lei.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, să caseze total sau parțial hotărârea atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din norma supra menționată rezultă că, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze total, în cazul constatării comiterii erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală, rezultă că temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decât de drept, fiind determinate expres de lege.

La caz, din conținutul recursurilor declarate în speță, rezultă că acestea se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; 12) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, deși procurorul invocă temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, însă solicitarea recurentului nu este motivată prin prisma temeiului indicat, motiv din care nu se va expune asupra acestui temei.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că, în esență, recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel, în principal, cu referire la pedeapsa stabilită.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recurs, parțial și-au găsit confirmare în speța dedusă judecății.

Potrivit art. 414 alineatele (1) și (5) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.* Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod

de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Articolul 61 Cod penal stipulează că, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Totodată, conform prevederilor art. 75 alin. (1) și (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul.

La caz, Colegiul menționează că concluzia de aplicare a pedepsei cu închisoarea pe un termen de 4 (patru) ani, cu executare în penitenciarul de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii, cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) și (2) Cod penal, și stabilirea termenului de probațiune de 5 (cinci) ani este neîntemeiată.

Verificând materialele dosarului în raport cu argumentele expuse în recursul procurorului, se constată că instanța de apel nu a luat în considerare în mod corespunzător datele referitoare la antecedentele penale ale inculpatului Marcov Vadim, respectiv, nu a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 84, 85 Cod penal.

Colegiul penal lărgit atestă că, Marcov Vadim prin sentința Judecătoriei Cahul din 11.12.2019 a fost condamnat în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, la pedeapsa de 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, fiindu-i stabilit termenul de probațiune de 2 ani.

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22.02.2021, Marcov Vadim a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 4 ani închisoare. În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința din 11.12.2019 a fost adăugată parțial la pedeapsa

aplicată prin noua sentință, fiindu-i stabilită lui Marcov Vadim pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani și 1 lună de închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal lărgit atrage atenția că, la pronunțarea sentinței în speță (28 octombrie 2021) prima instanță nu a ținut cont că exista deja o sentință de condamnare a lui Marcov Vadim (22 februarie 2021), iar instanța de apel, fiind investită cu rolul de a judeca prezenta cauza penală, a menținut sentința, repetând erorile comise de prima instanță.

Astfel, instanțele inferioare incorect au aplicat la caz pedeapsa inculpatului, nu au ținut cont de condamnările anterioare, de faptul că Marcov Vadim are deja sentință cu executare reală a pedepsei închisorii. Instanța de apel nu a dat răspuns motivat la argumentele procurorului din apel, privind existența altor sentințe de condamnare a lui Marcov Vadim.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a pedepsei, ajungând la o concluzie eronată, întrucât nu a efectuat o analiză completă a tuturor circumstanțelor necesare individualizării pedepsei, inclusiv personalitatea acestuia.

Deși, instanța de apel a reținut în textul deciziei că inculpatul Marcov Vadim are un antecedent penal nestins, neclar, iar în consecință eronat a constatat că *„la caz lipsesc condiții ce ar împiedica aplicarea în privința inculpatului a condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei”*, fără a fi menționat din care considerente această circumstanță nu joacă careva rol la individualizarea și numirea pedepsei.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că și soluția instanțelor de fond de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal este nemotivată, deoarece la individualizarea pedepsei inculpatului Marcov Vadim, instanțele urmau a analiza mai amănunțit persoana inculpatului și a ține cont de condamnările anterioare ale ultimului.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că în prezenta speță și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat atât de către procuror, cât și de către partea apărării, prevăzut la **pct. 10)** alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și temeiul prevăzut la **pct. 6)** al aceluiași articol, constatat de către instanța de recurs, pe motiv că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din aceste considerente, se impune soluția de casare a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

7. La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, sediul Central, Gheorghieva Fedora și de către avocatul Izvecov Igor în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 aprilie 2022, în cauza penală în privința lui *Marcov Vadim XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată este pronunțată la **27 decembrie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion